

Betænkning

over

I. forslag til lov om ændring i lov om leje og II. forslag til lov om byggeri med offentlig støtte.

(Afgivet af udvalget den 1. april 1955).

Udvalget og et indenfor dette nedsat underudvalg har afholdt 33 møder og har herunder haft flere samråd med indenrigs- og boligministeren og med finansministeren samt et samråd med socialministeren. Der er af udvalget til ministrene stillet en række spørgsmål, som er besvaret dels i samråd, dels skriftligt. Udvalget har endvidere modtaget deputationer og/eller skriftlige henvendelser fra en række kommuner, grund-ejer- og lejerorganisationer, erhvervsorga-nisationer og flere enkeltpersoner.

Ad I. Forslag til lov om ændring i lov om leje.

Udvalget har indgående drøftet de leje-forhøjelser for beboelseslejligheder, der i lovforslaget foreslås til dækning af stig-ningen i driftsudgifterne. Udvalget er nået til enighed om at indstille, at forslagets be-temmelser vedrørende §§ 77 og 78 ændres, således at leje-forhøjelsen varieres efter, om udlejer har pligt til at vedligeholde lej-ligheden (den såkaldte indvendige ved-ligeholdelse), eller dette ikke er tilfældet, og således at en bestemt andel af lejen god-skrives en vedligeholdelseskonto for hver enkelt lejlighed, som angiver, hvad lejeren kan forlange anvendt til lejlighedens istand-sættelse med maling, hvidtning og tapet-sering. For lejligheder fra før krigen, hvor udlejer har den indvendige vedligeholdelse, er udvalget enedes om at foreslå, at der gives adgang til i løbet af 3 år at gennemføre en forhøjelse, som inklusive de i 1951 tilladte

forhøjelser kan udgøre indtil 23 pct. — i centralfyrede ejendomme 24 pct. — af 1939-lejen, og at der til den foreslåede ved-ligeholdelseskonto afsættes 10 pct. af 1939-lejen. For lejligheder, hvor lejeren har den indvendige vedligeholdelse, afsættes der ikke noget til en vedligeholdelseskonto, men leje-forhøjelsen foreslås til gengæld begrænset til højst 13 pct. — i centralfyrede ejendomme 14 pct. For lejligheder, der første gang er udlejet henholdsvis i perioden 1. septem-ber 1939—31. december 1945 og perioden 1. januar 1946—31. december 1948, foreslås der adgang til leje-forhøjelse efter samme ret-ningslinier, men således at grænserne for forhøjelserne og afsætningen til en ved-ligeholdelseskonto er forholdsmæssigt lavere.

Med hensyn til erhvervs- og forretnings-lokaler er der i udvalget enighed om at foreslå, at de i lovforslagets affattelse af lovens § 85 angivne grænser for leje-forhøjelsens størrelse nedsættes med 5 pct., og at udstrække forhøjelserne over 3 år.

I forbindelse med spørgsmålet om leje-forhøjelse har udvalget drøftet det af fi-nansministeren fremsatte forslag om en overordentlig skat til staten af faste ejen-domme. Der har i udvalget været enighed om, at en formindskelse af spændingen mel-lem huslejeniveauerne for ældre og nyere ejendomme bør tilstræbes, men der har i udvalget ikke kunnet opnås fornøden til-slutning til nævnte lovforslag, ligesom der har været divergerende opfattelser af, hvem

udligningsforhøjelserne burde tilfalde. Der har i udvalget endvidere været enighed om, at en forhøjelse af den kommunale ejendomsbeskatning vil være et egnet og naturligt middel til at udligne spændvidden mellem det ældre og det nyere huslejeniveau. Under hensyn til den meget høje ejendomsbeskatning, der allerede nu findes udenfor bykommunerne, har man dog ikke fundet denne vej farbar, forsåvidt angår sognekommunerne, og da København og Frederiksberg kommuner med virkning fra 1. april 1955 har gennemført en ret betydelig forhøjelse af ejendomsbeskatningen, vil det være naturligt at begrænse forhøjelsen af ejendomsbeskatningen til købstæderne. Der er herefter i udvalget enighed om at foreslå en forøgelse af den kommunale ejendomsbeskatning i købstæderne, således at der derigennem sker en forhøjelse af lejeniveauet for lejligheder, der er taget i brug før 1. januar 1946, svarende til gennemsnitligt ca. 3 pct., og en noget mindre forhøjelse af lejeniveauet for lejligheder, der er taget i brug i tiden 1. januar 1946—31. december 1948. Skatteforøgelsen foretages gennem en forhøjelse af promillerne for opkrævning af grundskyld og ejendoms-skyld. Provenuet af denne forøgede beskatning skal henlægges til en særlig fond i den enkelte kommune til imødegåelse af eventuelt tab på kommunale garantier for statslån i henhold til byggestattelovgivningen. Efter 5 års forløb kan fondens midler dog med indenrigs- og boligministerens samtykke tillige anvendes til anlægsformål, herunder saneringsformål. Indenrigs- og boligministeren har givet tilsagn om at ville fremsætte lovforslag i overensstemmelse hermed.

De hidtidige regler om afgørelser af tvistigheder om udlejerens renholdelses- og vedligeholdelsespligt i lovens § 23, stk. 4, foreslås opretholdt med den ændring, der følger af ordningen med afsætning til en vedligeholdelseskonto, jfr. herom foran. Udvalget har ment, at også spørgsmålet om opfyldelsen af lejerens renholdelses- og vedligeholdelsespligt bør afgøres af huslejenævnet, og en bestemmelse herom foreslås derfor indføjet i lovens § 24, stk. 3.

Der har ikke i udvalget kunnet opnås fornøden tilslutning til lovforslagets affattelse af lovens § 73, stk. 2, hvorved adgangen

til indgåelse af de såkaldte frivillige overenskomster foreslås ophævet, men der har i udvalget været enighed om at ændre bestemmelserne således, at selve aftalen skal indsendes til nævnet, der kan tilsidesætte aftalen, dersom nævnet skønner, at denne efter samtlige foreliggende omstændigheder ikke er rimelig eller retfærdig for lejer. Det har herved været tilsigtet at opfordre huslejenævnene til at vise agtpågivenhed overfor urimeligheder.

Udvalget kan tiltræde, at ikke enhver ombygning, forandring eller nyindretning i en ejendom bør kunne iværksættes, forinden sagen har været forelagt for huslejenævnet, men udvalget er dog enedes om at begrænse det foreslåede stk. 2 i § 76, således at forelæggelse for huslejenævnet kun skal ske, når det drejer sig om ejendomme, der er beliggende i hovedstadsområdet eller iøvrigt i kommuner med mere end 30 000 indbyggere, og hvis opførelse er påbegyndt før 1890, og den samlede lejeforhøjelse for forbedringer, der er gennemført efter den 1. september 1939, vil overstige 50 pct. af den pr. denne dato gældende leje.

Der har i udvalget været betænkeligheder ved som foreslået i den ændrede affattelse af visse af lovens bestemmelser om bolig-anvisning helt at ophæve de kommunale boliganvisningsudvalgs adgang til at stille krav om en vis tids forudgående bopæl i kommunen som betingelse for at godkende en lejlighedssøgende til en ledig lejlighed. Det foreslås derfor, at adgangen til at stille bopælskrav foreløbig kun ophæves i de mindre kommuner, medens den hidtil gældende ordning opretholdes i hovedstadsområdet samt i kommuner, hvis indbyggerantal ved den pr. 5. november 1950 afholdte almindelige folketælling oversteg 15 000.

Med hensyn til lovens gyldighedsperiode, der i forslaget var foreslået forlænget til udgangen af 1956, er udvalget enedes om at indstille, at loven får gyldighed indtil udgangen af marts måned 1958.

Udover de nævnte ændringer har udvalget stillet enkelte andre ændringsforslag, der hovedsagelig er af redaktionel eller teknisk karakter eller tilsigter at tilpasse, klargøre eller ajourføre de pågældende bestemmelser.

Der er i udvalget enighed om at fortsætte arbejdet med det af socialministeren frem-

satte forslag til lov om godtgørelse for husleje-forhøjelse til alders- og invaliderente-modtagere m. fl., og der er tillige enighed om, at formålet hermed er at skabe dækning for den påtænkte huslejestigning.

De af udvalget stillede ændringsforslag, der er tilrådt af indenrigs- og boligministeren, er anført nedenfor, og *udvalget* indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med disse ændringer.

Ad II. Forslag til lov om byggeri med offentlig støtte.

Et *flertal* (Bertel Dahlgaard, Einer-Jensen, Holger Eriksen, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Poul Hansen (Svendborg), Horn, Carl P. Jensen, Holger Larsen, Lindberg, Aksel Møller, Adolph Sørensen og Thestrup) er enigt om, at det under de nuværende økonomiske forhold næppe vil være tilrådeligt at gennemføre en byggestøttelovgivning med en gyldighedstid på 8 år. Flertallet har derfor foreslået, at loven kun får en gyldighedsperiode på 4 år.

For at begrænse statens udlån er flertallet enigt om en vis reduktion i de hidtil gældende lånegrænser for statslånene. Lånegrænsen for socialt byggeri bliver herefter 94 pct. i stedet for 97 pct., men der foreslås indført en overgangsregel af hensyn til det store antal ansøgninger, der allerede er indsendt til ministeriet. For parcelbyggeriet for mindrebehandlede er lånegrænsen foreslået reduceret fra 95 pct. til 90 pct. med en vis overgangsordning for et antal allerede indkomne sager og for forretningsmæssigt etagebyggeri fra 90 pct. til 88 pct., medens den for det private, forretningsmæssige parcelbyggeri — som i loven af 6. oktober 1954 — bliver 85 pct., alt under forudsætning af kommunegaranti for statslånene.

Samtidig har flertallet ment, at de hidtil gældende regler for beregning af tilskud til det social-filantropiske byggeri bør bibeholdes.

Det er flertallets opfattelse, at man, for så vidt angår det private byggeri, må tilstræbe, at dette i stigende omfang finansieres efter regler svarende til den hidtil gældende lovs kap. VIII a — lovforslagets kap. V — og man har derfor fundet det rigtigt, at bestemmelserne i lovforslaget

vedrørende støtten til det private byggeri formuleres på en sådan måde, at det klart fremgår, at hovedvægten lægges på det byggeri, der finansieres efter en „kap. VIII a-ordning“.

Denne ordning foreslås derfor endvidere udvidet til at omfatte etagebyggeri med indtil 36 lejligheder.

På enkelte andre punkter har flertallet foreslået ændringer i ordningen, for at denne kan komme til at fungere hensigtsmæssigt.

Som følge af lånegrænsernes nedsættelse og under hensyntagen til, at de nye udlånsregler i forbindelse med de husleje-forhøjelser, der gennemføres for boligmassen som helhed, antagelig vil medvirke til en forhøjelse af kredit- og hypotekforeningslånenes størrelse, vil behovet for udlånsmidler formentlig fremover gå noget ned, og flertallet har derfor foreslået en gradvis nedsættelse af de beløb, der stilles til rådighed, således at der i lovens første gyldighedsår kan disponeres over 335 mill. kr. og i de følgende henholdsvis 315, 300 og 300 mill. kr.

Medens der i den gældende lov af 6. oktober 1954 ikke er fastsat en bestemt løbetid for m²-tilskuddene, idet disse tilskud skal bringes til ophør, så snart forholdene gør det muligt, har flertallet fundet det rigtigst, at der indføres en bestemmelse om, at m²-tilskuddene længst kan løbe indtil 1970, men således at de ligesom hidtil skal kunne afvikles, hvis forholdene gør det muligt. Da det kan synes mindre hensigtsmæssigt, at staten gennem m²-tilskuddene bidrager til afdragsbetaling til sig selv og dermed til kapitalopsparing i ejendommene, har flertallet anset det for rigtigst, at statslånene gøres afdragsfri i den periode, hvori der indrømmes m²-tilskud, og det er da samtidig muligt at reducere m²-tilskuddene, uden at lejen derved stiger. Herefter mener flertallet, at m²-tilskuddene for socialt byggeri for landet som helhed bør fastsættes til 11 kr. pr. m², medens m²-tilskuddene for privat byggeri bør fastsættes til 8 kr.

Udvalget har drøftet spørgsmålet om, hvorvidt der kan være grund til også at yde m²-tilskud til byggeri, der er finansieret med andre midler end statslån. Såfremt den fornødne sikkerhed foreligger for, at de pågældende ejendomme med hensyn til kva-

litet og husleje ligger på linie med det almindelige, statsstøttede byggeri, finder flertallet en sådan ordning forsvarlig.

For at statslåneordningen som helhed kan komme til at virke smidigere end hidtil, har flertallet foreslået, at indenrigs- og boligministeren bemyndiges til efter samråd med finansministeren at træffe beslutning om, hvorvidt låneordningen som hidtil skal baseres på kontante udlån til pari kurs, eller om lånene skal berigtiges ved udlevering af statsobligationer i lighed med kredit- og hypotekforeningernes belånings-system. Endvidere har flertallet foreslået åbnet mulighed for at yde kontante lån med nærmere fastsat kursværdi for det tilfælde, at man ønsker at sikre staten mod risiko for tab ved konvertering.

Flertallet er enig i tanken om, at der skal gennemføres en udligning mellem hovedstadskommunerne af de forpligtelser, der påhviler disse i henhold til byggestøttelovgivningen, men har fundet det rigtigt, at denne udligning finder sted på grundlag af skatteevnen i de pågældende kommuner i stedet for som i forslaget på grundlag af indbyggertallet.

Forsåvidt angår huslejetilskud til børnerige familier, har flertallet fundet det rigtigst at vende tilbage til den hidtil gældende ordning, hvorefter der med hensyn til tilskuddenes størrelse gøres forskel på lejligheder taget i brug før og efter 1. januar 1950, men har som følge af huslejudviklingen foreslået de maksimumsbeløb forhøjet, der var gældende efter den hidtidige ordning.

Udvalget har drøftet spørgsmålet om administrationen af lovforslagets § 17, stk. 3, og § 35 (nu foreslået ændret til § 38, jfr. ændringsforslag nr. 19) om, at beboelses-husene hovedsageligt eller udelukkende skal indeholde lejligheder med et bruttoetageareal på højst 85 m². Flertallet er enig om, at det i almindelighed bør tillades, at indtil 10 pct. af lejlighederne i et byggeforetagende overskrider denne grænse.

Flertallet stiller herefter nedenstående ændringsforslag, som er tiltrådt af indenrigs- og boligministeren, og indstiller lovforslaget til vedtagelse med nævnte ændringer.

Et mindretal (N. Chr. Christensen, Erik

Eriksen, Lorentzen og Paabøl) har ønsket at gøre rede for sin stilling i salen.

Thorvald Kristensen udtaler, at han, da han på grund af bortrejse til udlandet ikke har haft tid til den fornødne undersøgelse af de stillede ændringsforslag, vil motivere sin stilling i salen.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om ændring i lov om leje.

Af udvalget, tiltrådt af indenrigs- og boligministeren:

Til § 1.

1) I 3. linie indføres efter „1954“: „og lov nr. 360 af 22. december 1954“.

Til den foreslåede ændring af lovens § 23.

2) I det foreslåede stykke 4 affattes 1. punktum således:

„Tvistigheder om opfyldelsen af udlejerens renholdelses- og vedligeholdelsespligt afgøres af huslejenævnet, der — jfr. dog § 78 — vil have at tage hensyn til, i hvilket omfang udgifterne herved kan bæres af lejen, når denne tillige skal give en efter ejendommens art og beskaffenhed rimelig afkastning.“

3) Som ny bestemmelse indsættes efter den foreslåede ændring af lovens § 23:

„Til § 24.

I bestemmelsens stykke 3 indføres efter „aftale“: „Også tvistigheder om opfyldelsen af lejerens renholdelses- og vedligeholdelsespligt afgøres af huslejenævnet.“

4) Som ny bestemmelse indsættes efter den foreslåede ændring af lovens § 47:

„Til § 48.

Bestemmelsens stykke 5 affattes således: „Såfremt lejerens vil fremsætte indsigelse mod varmeregnskabet, skal denne fremsættes skriftligt inden 3 måneder efter regnskabets aflæggelse, og indsigelsen skal indeholde meddelelse om, på hvilke punkter

regnskabet ikke kan godkendes. Fremsættes sådan indsigelse ikke inden nævnte frist, fortaber lejereren sin ret til senere indsigelse, medmindre indsigelsen er begrundet i forhold, som lejereren ikke inden fristens udløb burde have været opmærksom på, eller udlejereren har handlet svigagtigt.“

Til de foreslåede ændringer af lovens § 67.

5) I 1. linie ændres „den 1. januar 1955“ til: „den 16. april 1955“.

6) Som ny bestemmelse indsættes efter de foreslåede ændringer af lovens § 67:

„Til § 70.

I bestemmelsens stykke 2, 3. punktum, indføjes efter ordet „udlejer“: „— i de i stk. 1, 2. punktum, nævnte kommuner af mindst 5 lejemål —“ og efter ordet „lejer“: „der ikke tillige er udlejer“.

Til den foreslåede ændring af lovens § 73.

7) Forslaget ændres til:

„Bestemmelsens stykke 2, 2. og 3. punktum, affattes således: „Aftalen skal indsendes til huslejenævnet inden udgangen af 3 uger fra dens indgåelse. Skønner nævnet, at aftalen efter samtlige foreliggende omstændigheder ikke er rimelig eller retfærdig for lejereren, kan aftalen helt eller delvis tilsidesættes af nævnet.“

Til den foreslåede ændring af lovens § 76.

8) Det foreslåede ny stykke 2 affattes således:

„Stk. 2. Forinden der i ejendomme, der er beliggende i hovedstadsområdet, jfr. § 129, stk. 2, og iøvrigt i kommuner med mere end 30 000 indbyggere, og hvis opførelse er påbegyndt før 1890, kan iværksættes en ombygning, forandring eller nyindretning, som vil medføre lejeforhøjelse, jfr. stk. 1, hvorved den samlede lejeforhøjelse for forbedringer, der er gennemført efter den 1. september 1939, vil overstige 50 pct. af den pr. denne dato gældende leje, skal sagen forelægges for huslejenævnet. Nævnet kan modsætte sig foranstaltningens gennemførelse, såfremt nævnet efter

forhandling med det stedlige boligtilsyn finder gennemførelsen urimelig under hensyn til ejendommens beliggenhed, beskaffenhed og øvrige forhold.“

Til den foreslåede affattelse af lovens § 77.

9) Stykkerne 1 og 2 affattes således:

„Stk. 1. I lejemål om lejligheder, der var eller havde været udlejet den 1. september 1939, kan udlejereren fremsætte krav om lejeforhøjelse på indtil 15 pct., fra 1. april 1956 indtil 19 pct. og fra 1. april 1957 indtil 23 pct. over den leje, der gjaldt den 1. september 1939. Disse grænser nedsættes dog til henholdsvis 5 pct., 9 pct. og 13 pct., dersom lejereren ved aftale har overtaget udlejerens pligt til at vedligeholde lejligheden. Har lejereren ved aftale delvis overtaget udlejerens pligt til at vedligeholde lejligheden, nedsættes grænserne kun forholdsmæssigt, og nedsættelsens størrelse fastsættes i mangel af parternes enighed af huslejenævnet.

Stk. 2. I lejemål om lejligheder, der første gang er udlejet i tiden fra 1. september 1939 til 31. december 1945, kan udlejereren ligeledes fremsætte krav om lejeforhøjelse. Denne kan udgøre indtil 10 pct., fra 1. april 1956 indtil 14 pct. og fra 1. april 1957 indtil 18 pct. over den leje, der gjaldt ved lejlighedens første udlejning, dog at de nævnte grænser nedsættes til henholdsvis 1 pct., 5 pct. og 9 pct., dersom lejereren ved aftale har overtaget pligten til at vedligeholde lejligheden. I lejemål om lejligheder, der første gang er udlejet i tiden fra 1. januar 1946 til 31. december 1948, kan udlejereren fremsætte krav om lejeforhøjelse, således at lejen kan udgøre indtil 8 pct., fra 1. april 1956 indtil 10 pct. og fra 1. april 1957 indtil 13 pct. over den leje, der gjaldt ved lejlighedens første udlejning, dog at forhøjelse tidligst kan gennemføres fra 1. april 1956 med indtil 2 pct. og fra 1. april 1957 indtil 5 pct., dersom lejereren ved aftale har overtaget pligten til at vedligeholde lejligheden. Stk. 1, sidste punktum, finder tilsvarende anvendelse, forsåvidt angår de i nærværende stykke omhandlede lejemål.“

10) I stykke 5 udgår sidste punktum.

11) I stykke 6 affattes 1. punktum således:

„For lejligheder i ejendomme, der er beliggende i hovedstadsområdet, jfr. § 129, stk. 2, og iøvrigt i kommuner med mere end 30 000 indbyggere, og hvis opførelse er påbegyndt før 1890, nedsættes de i stk. 1, 1. punktum, nævnte grænser til henholdsvis 10 pct., 13 pct. og 15 pct. over den leje, der gjaldt den 1. september 1939, og forhøjelse kan for sådanne lejligheder i det i stk. 1, 2. punktum, anførte tilfælde tidligst gennemføres fra 1. april 1956 med indtil 3 pct. og fra 1. april 1957 med indtil 5 pct. over nævnte leje.“

12) I samme stykke ændres i 2. punktum „Dette gælder“ til: „Disse regler gælder“.

13) I stykke 10 ændres i trediesidste linie „den 1. januar i det år“ til: „fra det tidspunkt“.

Til forslaget vedrørende lovens §§ 78 og 79.

14) Forslaget ændres til:

„Til § 78.

Bestemmelsen affattes således:

„Stk. 1. I lejemål om lejligheder, der første gang er udlejet senest den 31. december 1948, afsætter udlejerens, når denne har pligt til at vedligeholde lejligheden, fra 1. august 1955 at regne til opfyldelse af pligten til istandsættelse med tapet, hvidtning og maling, jfr. § 23, en andel af de betalte lejebeløb for lejligheden på en vedligeholdelseskonto, for hvilken der føres et særskilt regnskab over indbetalte beløb og afholdte vedligeholdelsesudgifter af nævnte art for lejligheden. Eventuelle rabatydelser el. lign., som opnås i forbindelse med udførelsen af de pågældende vedligeholdelsesarbejder, skal godskrives kontoen. Vedligeholdelsesudgifter kan kun afholdes af kontoen, når der samtidig gives lejerens en skriftlig opgørelse over beløbene og deres anvendelse samt oplysning om, hvilket beløb der herefter henstår på kontoen. Lejeren har ret til at blive gjort bekendt med, hvor meget der henstår på kontoen, og at kræve dokumentation for de afholdte vedligeholdelsesudgifter.

Stk. 2. Krav fra lejerens side om foretagelse af tapetsering, hvidtning og maling kan fremsættes i det omfang, udgifterne

herved kan dækkes af det beløb, der er afsat på kontoen, dog at krav ikke kan fremsættes, dersom lejemålet er opsagt af en af parterne. Ved lejemålets ophør bliver et ikke opbrugt beløb henstående, således at den nye lejer kan fremsætte krav om dets anvendelse til lejlighedens vedligeholdelse.

Stk. 3. For lejligheder, der var eller havde været udlejet den 1. september 1939, afsættes på vedligeholdelseskontoen en andel af de betalte lejebeløb svarende til 10 pct. af den leje, der gjaldt den 1. september 1939. For lejligheder, der første gang er udlejet i tiden fra 1. september 1939 til 31. december 1945, afsættes et beløb svarende til 9 pct. af den leje, der gjaldt ved lejlighedens første udlejning. For lejligheder, der første gang er udlejet i tiden fra 1. januar 1946 til 31. december 1948, afsættes et beløb svarende til 8 pct. af den leje, der gjaldt ved lejlighedens første udlejning.

Stk. 4. Har lejerens ved aftale delvis overtaget pligten til lejlighedens vedligeholdelse med tapet, hvidtning og maling, nedsættes den andel, der ifølge stk. 3 afsættes på vedligeholdelseskontoen, forholdsmæssigt. Nedsættelsens størrelse fastsættes i mangel af parternes enighed af huslejenævnet.

Stk. 5. Lejerens ret til at få foretaget vedligeholdelse for det til enhver tid på vedligeholdelseskontoen henstående beløb er gyldig mod enhver uden tinglysning.

Stk. 6. Tvistigheder om opfyldelsen af udlejerens forpligtelser ifølge nærværende bestemmelse afgøres af huslejenævnet.“

Til § 79.

Bestemmelsen udgår.“

Til de foreslåede ændringer af lovens § 80.

15) Stk. 2 udgår.

Til den foreslåede affattelse af lovens § 85.

16) De foreslåede stykker 2 og 3 affattes således:

„Stk. 2. I lejemål om hus eller husrum, der helt eller delvis udlejes til andet end beboelse, kan udlejerens, dersom det pågældende hus eller husrum var eller havde

været udlejet den 1. september 1939, fremsætte krav om lejeforhøjelse på indtil 25 pct., fra 1. april 1956 indtil 30 pct. og fra 1. april 1957 indtil 35 pct. over den leje, der gjaldt den 1. september 1939.

Stk. 3. I lejemål om hus eller husrum af den i stk. 2 omhandlede art, hvor udlejning første gang har fundet sted i tiden fra 1. september 1939 til 31. december 1945, kan udlejeren ligeledes fremsætte krav om lejeforhøjelse. Denne kan udgøre indtil 15 pct., fra 1. april 1956 indtil 20 pct. og fra 1. april 1957 indtil 25 pct. over den leje, der gjaldt ved det pågældende hus' eller husrums første udlejning. Har udlejning af det pågældende hus eller husrum første gang fundet sted i tiden fra 1. januar 1946 til 31. december 1948, kan udlejeren fremsætte krav om lejeforhøjelse på indtil 5 pct., fra 1. april 1956 indtil 10 pct. og fra 1. april 1957 indtil 15 pct. over den leje, der gjaldt ved det pågældende hus' eller husrums første udlejning.

17) I det foreslåede stykke 4 ændres i sidste punktum „§ 77“ til: „§§77 og 78“.

18) Som ny bestemmelse indsættes foran den foreslåede ændring af lovens § 129:

„Til § 110.

I bestemmelsens stykke 1 indføjes som nyt 3. punktum: „Fortsættes lejemålet ikke af en efterlevende ægtefælle, har en person, der i mindst 5 år har haft fælles husstand med afdøde og i væsentlig grad har bidraget til husstandens opretholdelse, samme ret til at overtage lejemålet.“

I stykke 4 indføjes efter „ægtefælle“: „eller andre“.

Til den foreslåede ændring af lovens § 129.

19) Forslaget udgår.

Til den foreslåede ændring af lovens § 132.

20) Forslaget affattes således:

„I 2. punktum indføjes efter „husstand og“: „i de i § 138, stk. 1, 2. punktum, omhandlede kommuner“.

Til de foreslåede ændringer af lovens § 134.

21) I det foreslåede stykke 1 indføjes som nyt punktum efter „fremlejemål“:

„I de i § 138, stk. 1, 2. punktum, omhandlede kommuner skal lejeren endvidere opfylde de betingelser med hensyn til bopæl i kommunen, der af vedkommende udvalg sædvanligt stilles for godkendelse af en af en udlejer som lejer foreslået lejlighedssøgende.“

22) Det foreslåede stykke 2 affattes således:

„*Stk. 2.* Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at andre bestemte kategorier af lejligheder end de i stk. 1 nævnte skal kunne udlejes uden udvalgets godkendelse til lejlighedssøgende, der opfylder nærmere af kommunalbestyrelsen samtidig fastsatte betingelser med hensyn til husstandens størrelse. Kommunalbestyrelsen kan endvidere beslutte, at bestemte kategorier af lejligheder fritages for anmeldelsespligt, jfr. § 131.“

23) I det foreslåede stykke 3 ændres „Udvalgets“ til: „Kommunalbestyrelsens“.

Til de foreslåede ændringer af lovens § 138.

24) I stykke 1 indsættes som nyt 2. og 3. punktum:

„Er lejligheden beliggende i en kommune i hovedstadsområdet, jfr. § 129, stk. 2, eller i en kommune, hvis indbyggerantal ved den pr. 5. november 1950 afholdte almindelige folketælling oversteg 15 000, er det dog tillige en betingelse, at den pågældende lejlighedssøgende opfylder de krav med hensyn til varigheden af bopæl i kommunen, der af vedkommende udvalg sædvanligt stilles for godkendelse af en lejlighedssøgende. De betingelser med hensyn til varigheden af bopæl i kommunen, der stilles af et udvalg i en kommune i hovedstadsområdet, jfr. § 129, stk. 2, skal også anses for opfyldt, dersom den pågældende har haft bopæl i et tilsvarende samlet tidsrum i een eller flere af kommunerne i nævnte område.“

25) I det foreslåede stykke 3 udgår ordene „uden ansøgning“, og som nyt punktum tilføjes:

„I de i stk. 1, 2. punktum, omhandlede kommuner afgør indenrigs- og boligministeren i tvivlstilfælde, i hvilken (hvilke) kommune(r) den pågældende tjenestemand eller funktionær efter sin forflyttelse skal være boligberettiget.“

26) Som ny bestemmelse indsættes foran den foreslåede ændring af lovens § 153:

„Til § 152.

I bestemmelsens stykke 1 ændres „12. maj 1943“ til: „16. april 1955“.

Til de foreslåede ændringer af lovens § 161.

27) 1. og 2. stykke affattes således:

„I stykke 1 ændres „inden 16. april 1955“ til: „inden udgangen af marts måned 1958“.

I stykke 2 ændres „fra den 16. april 1955 at regne“ til: „med udgangen af marts måned 1958“.

Til § 2.

28) I 4. linie indføjes efter „1954“: „og lov nr. 360 af 22. december 1954“.

Til § 3.

29) Paragraffen affattes således:

„Denne lov træder i kraft den 16. april 1955.

Behandlingen af sager, som ved lovens ikrafttræden er indbragt for nævn, der er nedsat i henhold til bestemmelsen i den hidtidige § 101 i lov nr. 251 af 14. juni 1951 om leje med senere ændringer, kan fortsættes ved disse nævn. Uanset ændringen i nævnte lovs § 70 kan medlemmer af huslejenævn, som er valgt efter de hidtidige regler, fortsætte som medlemmer indtil 1. maj 1955.“

II. forslag til lov om byggeri med offentlig støtte.

Af et *fortal* (Bertel Dahlgaard, Einer-Jensen, Holger Eriksen, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Poul Hansen (Svendborg), Horn,

Carl P. Jensen, Holger Larsen, Lindberg, Aksel Møller, Adolph Sørensen og Thestrup), tiltrådt af *indenrigs- og boligministeren*:

Til § 1.

1) Paragraffen affattes således:

„Stk. 1. I perioden fra 16. april 1955 til og med finansåret 1958—59 kan indenrigs- og boligministeren give lån til byggeri som bestemt i denne lov med følgende beløb i hvert af nedennævnte finansår:

1955—56	335 mill. kr.
1956—57	315 — -
1957—58	300 — -
1958—59	300 — -

Stk. 2. Finansministeren bemyndiges til at udstede statsobligationer i det omfang, hvori lån gives.

Stk. 3. Indenrigs- og boligministeren bestemmer efter forhandling med finansministeren, hvorvidt statslån skal udbetales kontant til pari eller til en nærmere fastsat kurs eller skal berigtiges ved udlevering af statsobligationer. Såfremt lånene berigtiges ved udlevering af obligationer eller på grundlag af en kursværdi, er provenuet af lånet afgørende med hensyn til de i denne lov fastsatte lånegrænser.“

Til § 3.

2) Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. Lån og tilskud kan kun bevilges, såfremt byggearbejderne ikke er igangsat. Lån og tilskud udbetales, når byggeriet er afsluttet, og — bortset fra lån, der ydes i medfør af § 36 — når udgifterne er opgjort. Indenrigs- og boligministeren kan pålægge låntagerne at betale et passende bidrag til teknisk bistand ved forvaltning af loven.“

3) Til stk. 2, nr. 3, tilføjes:

„Indenrigs- og boligministeren bemyndiges endvidere til i tilfælde, hvor lånene berigtiges ved udlevering af obligationer, at udlevere disse, forinden byggeriet er afsluttet, såfremt der stilles behørig garanti for, at lånet vil blive indfriet eller nedbragt, hvis byggeriet ikke gennemføres efter de for lånetilsagnet fastsatte vilkår.“

Til § 6.

4) I stk. 2 ændres ordene „i forhold til kommunernes indbyggertal“ til: „i forhold til den senest ansatte samlede indkomst til brug for beregningen af statskat i hver kommune“.

Til § 9.

5) Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. Statslån — med undtagelse af lån i medfør af § 36 — forrentes og afdrages ved en annuitetsydelse, der fastsættes således:

1) Renten fastsættes af indenrigs- og boligministeren efter samråd med finansministeren, således at vilkårene svarer til markedsforholdene for langfristede statsobligationer.

Renten ændres for fremtidigt bevilgede lån, når forholdene taler derfor.

2) I den periode, hvori driftstilskud i medfør af § 10 ydes, er statslånet afdragsfrit. Fra det tidspunkt, da sådanne tilskud er ophævet, må afdragstiden for statslånet højst udgøre 45 år.

3) Der erlægges et bidrag til reserve- og administrationsfonden på 0,2 pct. årlig af statslånets hovedstol.“

Til § 10.

6) Paragraffen affattes således:

„Stk. 1. Til nedbringelse af driftsudgifter for lejligheder med et bruttoetageareal på 50 m² og derover ydes i tiden indtil begyndelsen af den første terminsperiode i året 1970 et årligt tilskud med følgende beløb pr. m² bruttoetageareal:

Ejendomme opført med lån bevilget i medfør af

§ 17 (socialt udlejningsbyggeri) eller § 81 (parcelbyggeri for mindrebedemidlede)

11 kr.

§§ 38 eller 39 (privat byggeri)

8 kr.

Stk. 2. Til beboelsesejendomme, hvis opførelse påbegyndes mellem den 16. april 1955 og den 1. april 1959, og til hvis opførelse der ikke er ydet statslån, kan indenrigs- og boligministeren yde årlige tilskud med beløb, der højst kan udgøre de i stk. 1 anførte beløb. Det er et vilkår for ydelse af sådant tilskud, at byggeriet med hensyn til kvalitet og anlægs- og driftsudgifter opfylder de krav,

som stilles til det byggeri, der opføres med statslån i henhold til nærværende lov. Ansøgning om tilskud indsendes til indenrigs- og boligministeren, og byggeriet må ikke påbegyndes, forinden indenrigs- og boligministerens godkendelse foreligger.

Stk. 3. Driftstilskud kan dog ikke indrømmes for den del af en lejlighed, der overstiger 85 m² bruttoetageareal, og nedsættelse indrømmes ikke for det etageareal, der eventuelt anvendes til erhvervsformål, garage o. lign.

Stk. 4. For lejligheder, hvis bruttoetageareal er mindre end 50 m², udgør driftstilskuddet pr. m² bruttoetageareal 60 pct. af ovennævnte beløb.

Stk. 5. Til nedbringelse af driftsudgifter for ejendomme, der opføres med statslån i medfør af kapitel VII eller kapitel VIII (byggeforetagender med socialt eller kulturelt formål), ydes i tiden indtil begyndelsen af den første terminsperiode i året 1970 et årligt tilskud, der højst kan udgøre følgende beløb pr. m² bruttoetageareal:

De i § 44 og i § 50, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte institutioner

11 kr.

De i § 50, stk. 1, nr. 3, nævnte institutioner

8 kr.

Stk. 6. Den årlige ydelse af statslån ydet i medfør af § 43, stk. 2, til om- og tilbygningsarbejder udført i perioden 1. november —1. marts kan i tiden indtil begyndelsen af den første terminsperiode i året 1970 nedsættes til 3,2 pct., hvoraf 3 pct. af den til enhver tid værende restgæld er rente og 0,2 pct. af hovedstolen bidrag til reserve- og administrationsfonden.

Stk. 7. Den årlige ydelse af statslån ydet i medfør af kapitel VII og kapitel VIII til erhvervelse eller om- og tilbygning af bygninger med socialt og kulturelt formål kan i tiden indtil begyndelsen af den første terminsperiode i året 1970 nedsættes til:

Lån til de i § 44 og i § 50, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte institutioner: 2,7 pct., hvoraf 2,5 pct. af den til enhver tid værende restgæld er rente og 0,2 pct. af hovedstolen bidrag til reserve- og administrationsfonden.

Lån til de i § 50, stk. 1, nr. 3, nævnte institutioner: 3,2 pct., hvoraf 3 pct. af den til enhver tid værende restgæld er rente og 0,2 pct. af hovedstolen bidrag til reserve- og administrationsfonden.

Stk. 8. Ovennævnte driftstilskud, der er beregnet på grundlag af pris- og renteforholdene pr. 1. april 1955, skal reguleres for fremtidigt bevilgede lån, såsnart ændringer i pris- og renteniveauet gør det muligt. Forhøjelse af driftstilskud udover de ovenfor angivne beløb kan ikke finde sted. Tilsvarende regler finder anvendelse på de ydelser, der er fastsat i stk. 6 og 7.

Stk. 9. Uanset ovenstående bestemmelser om, at driftstilskud kan indrømmes i tiden indtil begyndelsen af den første terminperiode i året 1970, kan indenrigs- og boligministeren dog lade driftstilskud i forbindelse med allerede bevilgede eller berigtigede lån bortfalde helt eller delvis med virkning for fremtiden, såfremt ejendommens økonomi forbedres eller kan forbedres ved omprioritering, eller ændrede forhold for byggeriet taler derfor, herunder at der indtræder en stigning i det almindelige lejeniveau. Tilsvarende regler finder anvendelse på ydelser fastsat efter bestemmelserne i stk. 6 og 7.“

Til § 11.

7) Stk. 2 udgår.

Til § 12.

8) I stk. 1 ændres „§ 39“ til: „§ 36“.

9) I paragraffen tilføjes som nyt stk. 3:

„*Stk. 3.* Den i stk. 1, nr. 1, omhandlede rente indrømmes kun, forsåvidt angår den del af statslånet, som ligger indenfor et beløb af 15 000 kr. pr. lejlighed, medens der af den eventuelt resterende del af statslånet svares rente fastsat efter principperne i § 9, stk. 1, nr. 1.“

Til § 13.

10) I stk. 1 ændres „§§ 31, 35 og 36 i nærværende lov“ til: „§§ 31, 38 og 39 i nærværende lov, eller hvortil tilskud ydes i medfør af § 10, stk. 2“.

Til § 17.

11) Stk. 1 og 2 affattes således:

„*Stk. 1.* Indenfor 50 pct. af de i § 1, stk. 1, fastsatte rådighedsbeløb kan lån ydes op til en lånegrænse på 85 pct. af ejendommens anskaffelsessum eller værdi til opfø-

relse af beboelseshuse til brug for medlemmer eller med udlejning for øje til boligforeninger, boligselskaber og selvejende byggevirksomheder. Lånegræsen forhøjes dog til 94 pct., hvis kommunegaranti tilbydes for den del af lånet, der får sikkerhed efter 85 pct. af ejendommens anskaffelsessum eller værdi, eller såfremt lånet ydes til en kommune.

Stk. 2. Indenrigs- og boligministeren bemyndiges til — såfremt kommunegaranti tilbydes for den del af lånet, der får sikkerhed efter 85 pct. af ejendommens anskaffelsessum eller værdi — at forhøje lånegræsen til 97 pct. — for kommuner dog kun til 95 pct. — af ejendommens anskaffelsessum eller værdi for de første 8 000 lejligheder, som opnår tilsagn om lån efter nærværende lovs ikrafttræden.“

Til § 18.

12) Stk. 1 affattes således:

„*Stk. 1.* Indenfor et beløb af 2 mill. kr. i hvert af de i § 1, stk. 1, nævnte finansår kan tilskud på indtil 15 pct. af anskaffelsessummen eller værdien ydes til sociale boligforetagender til indretning af lejligheder i det sociale byggeri til den mindstbemidlede del af befolkningen, jfr. § 76. Tilskud gives kun, når et tilsvarende tilskud opnås hos kommunen og det sociale boligforetagende selv rente- og afdragsfrit indskyder et beløb svarende til $\frac{1}{3}$ af kommunens tilskud.“

13) I paragraffens stk. 2 ændres ordene „i forhold til deres indbyggertal“ til: „i forhold til den senest ansatte samlede indkomst til brug for beregningen af statsskat i hver kommune“.

Til § 21.

14) I stk. 1 indføres som nyt punktum:

„Endvidere skal vedtægterne indeholde bestemmelser om andelshaveres eller lejerers ret til rente af andel i opsparing eller overskud.“

Til § 23.

15) I stk. 1 affattes 1. punktum således:

„I ejendomme, der er opført af sociale boligforetagender, hvis vedtægter er godkendt af indenrigs- og boligministeren i medfør af § 17 i lov nr. 235 af 30. april 1946 med senere ændringer eller § 20 i nærværende

lov, kan indenrigs- og boligministeren efter indstilling af foretagendets bestyrelse godkende en forhøjelse af lejen.“

Til § 31.

16) Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. Indenfor 15 pct. af de i § 1, stk. 1, fastsatte rådighedsbeløb kan lån ydes op til en lånegrænse på 85 pct. af ejendommens anskaffelsessum eller værdi til mindrebemidlede personer — jfr. § 76 — til opførelse af parcelhuse af mindre størrelse og med beskedent udstyr, når huset skal benyttes til bygherrens eget brug. Denne lånegrænse forhøjes dog til 90 pct., såfremt der tilbydes kommunegaranti for den del af lånet, der får sikkerhed efter 85 pct. af ejendommens anskaffelsessum eller værdi.“

17) Som nyt stk. 4 og 5 tilføjes:

„Stk. 4. Indenrigs- og boligministeren kan med tilslutning af folketingets finansudvalg træffe bestemmelse om, at en del af det i stk. 1 nævnte rådighedsbeløb overføres til anvendelse til byggeri i medfør af kapitel V og VI.

Stk. 5. Indenrigs- og boligministeren bemyndiges til — såfremt kommunegaranti tilbydes for den del af lånet, der får sikkerhed efter 85 pct. af ejendommens anskaffelsessum eller værdi — at forhøje lånegrænsen til højst 95 pct. for indtil 500 parcel- eller rækkehuse, som opnår tilsagn om lån efter nærværende lovs ikrafttræden.“

Til § 32.

18) Stk. 3 affattes således:

„Stk. 3. Undergår byggeomkostningerne sådanne ændringer, at en forhøjelse eller nedsættelse af maksimumsbeløbene skønnes påkrævet, kan indenrigs- og boligministeren med tilslutning af folketingets finansudvalg træffe bestemmelse herom.“

Til kapitel V.

19) Kapitel V affattes således:

„Kapitel V.

Lån til privat byggeri.

§ 35.

Stk. 1. Indenfor 27 $\frac{1}{2}$ pct. af de i § 1, stk. 1, fastsatte rådighedsbeløb kan lån ydes til

byggeri i henhold til nærværende kapitel samt i henhold til kapitel VI.

Stk. 2. Rådighedsbeløbet anvendes fortrinsvis til bevilling af lån i medfør af afsnit A i nærværende kapitel.

Stk. 3. Indenrigs- og boligministeren kan med tilslutning af folketingets finansudvalg træffe bestemmelse om, at en del af det i stk. 1 nævnte rådighedsbeløb overføres til anvendelse til byggeri i medfør af kapitel IV.

A. Lån udmålt på grundlag af vurdering.

§ 36.

Stk. 1. Lån kan ydes til nyopførte etageejendomme, såfremt byggeforetagendet — uanset om dette opføres på flere selvstændigt matrikulerede ejendomme — ikke indeholder mere end 36 lejligheder, og såfremt bruttoetagearealet af de enkelte lejligheder ikke overstiger 110 m².

Stk. 2. Lån kan ydes til nyopførte 1- og 2-familiehuse, hvis udnyttelige bruttoetageareal ikke overstiger henholdsvis 130 og 230 m². I 2-familiehuse må ingen af lejlighederne have et større areal end 130 m².

Stk. 3. Eventuelt erhvervsareal kan udføres udover de angivne maksimumsarealer, men det udnyttelige bruttoetageareal heraf må dog ikke overstige 100 m² for 1- og 2-familiehuse og for etagebyggeri $\frac{1}{4}$ af ejendommens samlede bruttoetageareal.

Stk. 4. Lån ydes på grundlag af bindende lånetilbud fra en kreditforening og kan udgøre indtil 125 pct. af det af vedkommende kreditforening med en afdragstid på 60 år tilbudte lån à 4 $\frac{1}{2}$ pct. Efter regler fastsat af indenrigs- og boligministeren kan statslån tillige ydes på grundlag af lånetilbud fra en sparekasse efter vurdering foretaget af organer udnævnt af sparekasser indenfor et større landområde.

Stk. 5. Sammen med foranstående prioriteter, der skal optages med størst mulige beløb, må statslånet højst udgøre 75 pct. af ejendommens værdi.

§ 37.

Stk. 1. Byggearbejderne må først påbegyndes, når indenrigs- og boligministeren har givet meddelelse om, at lånemidler er reserveret det pågældende byggeforetagende.

Stk. 2. Det påhviler de kommunale bygningsmyndigheder at påse overholdelsen af de tekniske vilkår, der måtte blive fastsat for byggeri af denne art. I kommuner, hvor der ikke findes bygningsmyndigheder, føres tilsynet af en af indenrigs- og boligministeren udpeget teknisk konsulent.

Stk. 3. Ansøgning om lån i henhold til § 36 indsendes til indenrigs- og boligministeren senest et halvt år efter, at der er meddelt bygningsattest på ejendommen, eller i kommuner, for hvilke bygningsvedtægt eller -reglement ikke gælder, senest et halvt år efter ejendommens ibrugtagelse.

B. Lån udmålt på grundlag af anskaffelsessummen.

1. Etagebyggeri.

§ 38.

Indenfor en lånegrænse på 80 pct. af ejendommens anskaffelsessum eller værdi kan lån ydes til opførelse af udlejningsejendomme med mere end 2 lejligheder, for så vidt ejendommen hovedsagelig eller udelukkende indeholder lejligheder med et bruttoetageareal på højst 85 m². Lånegrænsen forhøjes dog til 88 pct., såfremt der tilbydes kommunegaranti for den del af lånet, der får sikkerhed efter 80 pct. af ejendommens anskaffelsessum eller værdi.

2. Parcel- og rækkehusbyggeri.

§ 39.

Stk. 1. Indenfor en lånegrænse på 75 pct. af ejendommens anskaffelsessum eller værdi kan lån ydes til opførelse af parcel- og rækkehuse. Denne lånegrænse forhøjes dog til 85 pct., såfremt der tilbydes kommunegaranti for den del af lånet, der får sikkerhed efter 75 pct. af ejendommens anskaffelsessum eller værdi.

Stk. 2. Når låntageren er bygningshåndværker, forhøjes lånegrænserne til henholdsvis 85 pct. uden kommunegaranti og 90 pct. med kommunegaranti af ejendommens anskaffelsessum eller værdi.

Stk. 3. Til kommunegaranti i medfør af denne paragraf kræves ikke samtykke af højere myndighed.

§ 40.

Stk. 1. Reglerne i § 32 angående bruttoetageareal og maksimumsbeløb for hånd-

værkerudgifterne finder tilsvarende anvendelse på lån ydet i medfør af § 39.

Stk. 2. Er huset opført med salg for øje, skal ved første salg overtagelsessummen og de øvrige salgsvilkår samt køberen godkendes af indenrigs- og boligministeren.

Til § 41.

20) I § 41, stk. 1, ændres ordene „Lån kan“ til: „Indenfor det i § 35 fastsatte rådighedsbeløb kan lån“.

Til § 44.

21) Som nyt stk. 1 indføjes:
„Indenfor 7¹/₂ pct. af de i § 1, stk. 1, fastsatte rådighedsbeløb kan lån ydes til byggeri i henhold til nærværende kapitel og i henhold til kapitel VIII.“

Stk. 1—5 ændres til stk. 2—6.

Til § 45.

22) Stk. 1 affattes således:

„*Stk. 1.* Opførelseslån må sammen med foranstående prioriteter højst udgøre 85 pct. af enten ejendommens anskaffelsessum eller dens værdi. Lånegrænsen forhøjes dog til 94 pct., hvis kommunegaranti tilbydes for den del af lånet, der får sikkerhed efter 85 pct. af anskaffelsessummen eller værdien, eller såfremt lånet ydes til en kommune.“

23) I stk. 2 ændres ordene „97 pct.“ til: „94 pct.“.

24) I stk. 3 ændres ordene „3 pct.“ til: „6 pct.“.

Til § 46.

25) I stk. 1 ændres ordene „Der kan“ til: „Indenfor et beløb af 1 mill. kr. i hvert af de i § 1, stk. 1, nævnte finansår kan der“.

26) I stk. 2 ændres ordene „30 pct.“ til: „20 pct.“.

27) „Stk. 3“ ændres til: „§ 47“, og ordene „stk. 1“ i denne bestemmelse ændres til: „§ 46, stk. 1“.

Til § 47.

28) § 47 ændres til § 48.

Til § 48.

29) Paragraffen udgår.

Til § 50.

30) I stk. 1 ændres ordene „Lån kan“ til: „Indenfor det i § 44, stk. 1, fastsatte rådighedsbeløb kan lån“.

31) Stk. 1, nr. 2, affattes således:

„2. Fritids- og forsamlingslokaler med almindeligt formål samt sømandshjem,“.

32) I stk. 4 ændres ordene „§ 46, stk. 3“ til: „§ 47“.

Til § 54.

33) I stk. 1, nr. 1, sidste linie, ændres „§ 39“ til: „§ 36“.

Til § 55.

34) Paragraffen affattes således:

„Stk. 1. For lejligheder taget i brug før 1. januar 1950 udgør huslejetilskuddet:

	I pct. af huslejen	Maksimalt			
		i hovedstadsområdet		i det øvrige land	
		Etagehuse	Parcel- og række- huse	Etagehuse	Parcel- og række- huse
Enligstillede med 2 børn ...	25	Kr. 190	Kr. 190	Kr. 150	Kr. 150
Familier med					
3 børn	30	375	450	325	375
4 —	40	500	625	450	575
5 —	50	625	825	575	700
6 —	60	750	950	700	825
7 — eller derover	70	875	1 075	825	950

Stk. 2. For lejligheder taget i brug efter 1. januar 1950 udgør huslejetilskuddet:

	I pct. af boligafgiften	Dog ikke udover kr.
Enligstillede med		
1 barn	20	300
2 børn	30	600
Familier med		
2 børn	20	400
3 —	35	750
4 —	45	1 050
5 —	55	1 250
6 —	65	1 500
7 — eller der- over	75	1 700

Stk. 3. De i stk. 2 anførte huslejetilskud forhøjes dog i følgende tilfælde for så vidt angår ejendomme, til hvis opførelse lån er bevilget efter 1. oktober 1954, således:

	Lejlighedens bruttoetageareal.			
	Over 85 m ² indtil 100 m ²	Dog ikke udover kr.	Over 100 m ²	Dog ikke udover kr.
Familier med	I pct. af bolig- afgiften		I pct. af bolig- afgiften	
4 børn	50	1 350	50	1 350
5 —	60	1 750	60	1 750
6 —	70	2 050	70	2 200
7 — og derover	80	2 350	80	2 700

Stk. 4. Såfremt ejeren af ejendommen har pligt til at bekoste den indvendige vedligeholdelse af det lejede, beregnes tilskuddet af den fastsatte boligafgift. I modsat fald beregnes huslejetilskuddet af boligafgiften med et tillæg, hvis størrelse fastsættes af indenrigs- og boligministeren.“

Til § 56.

35) I 8. linie ændres „§ 36“: til „§ 39“.

Til § 57.

36) I stk. 1 indføres efter ordene „Kommunalbestyrelsen kan“: „for mindrebede lede personer med 2 eller flere hjemmeværende helt eller delvis uforsørgede børn under 16 år“.

37) I stk. 1 udgår sidste punktum.

38) Som nyt stykke indføres efter stk. 1:

„Stk. 2. For mindrebede personer kan kommunen i de nævnte ejendomme endvidere yde lån til betaling af boligandel eller boligindskud i det omfang, andelen eller indskuddet overstiger 7 kr. pr. m² lejlighedsareal. Lånet skal tilbagebetales af de pågældende inden 6 år efter dets ydelse.“

Bet. o. lovf. om ændr. i l. om leje m. m.

Til § 61.

39) I stk. 3 indføres efter ordene „§§ 59“: „stk. 1“.

Til § 65.

40) Til stk. 2 føjes som nyt punktum: „For lejligheder med bruttoetageareal under 50 m² refunderer statskassen dog fuldtud til kommunen den del af huslejetilskuddene, der skyldes, at driftstilskud kun ydes med et nedsat beløb til sådanne lejligheder.“

Til § 68.

41) Ordene „i forhold til kommunernes indbyggertal“ ændres til: „i forhold til den senest ansatte samlede indkomst til brug for beregningen af statsskat i hver kommune“.

Til § 70.

42) I stk. 1 ændres ordene „1. april 1963“ til: „1. april 1959“.

Til § 71.

43) I stk. 1 ændres ordene „1. april 1963“ til: „1. april 1959“.

Til § 72.

44) Ordene „1. april 1963“ ændres til: „1. april 1959“.

Til § 74.

45) I stk. 4 ændres ordene „1. april 1963“ til: „1. april 1959“.

Ny paragraf.

46) Efter § 79 indsættes som ny paragraf: „§ 00.

Såfremt en rentenedsættelse eller afdrags- henstand, der er givet i medfør af lov nr. 153 af 13. april 1938 med senere ændringer, lov nr. 179 af 9. april 1941 og lov nr. 235 af 30. april 1946 med senere ændringer, bortfalder helt eller delvis, kan den deraf følgende forøgelse af statslånsydelsen udlignes på samtlige lejligheder og lokaler i ejendommen gennem en lejeforhøjelse efter reglerne i § 39 i lov nr. 251 af 14. juni 1951 om leje med senere ændringer.“

Til § 80.

47) Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Statslånenes kasse- og regnskabs- mæssige forvaltning udføres af Kongeriget Danmarks Hypotekbank. Nærmere regler herom fastsættes af finansministeren efter indstilling af bankens tilsynsråd og efter forhandling med indenrigs- og boligministeren. Indenrigs- og boligministeren kan iøvrigt til Kongeriget Danmarks Hypotekbank henlægge de beføjelser — helt eller delvis — som er tillagt ham i henhold til denne lov.“

N. Chr. Christensen.

Bertel Dahlgaard.

Einer-Jensen.

Erik Eriksen.

Holger Eriksen.

Kirsten Gloerfelt-Tarp,
næstformand.

Poul Hansen (Svendborg).

Horn.

Carl P. Jensen,
ordfører.

Thorkil Kristensen.

Holger Larsen,
ordfører.Lindberg,
formand.

Lorentzen.

Aksel Møller.

Paabøl.

Adolph Sørensen.

Thestrup.